

ĐỜI CON LUÔN CẦN CHÚA

Huy Hoàng

Ga 15,4-8

1. Con đi trên đường đời, đường
2. Mỗi phút sống của con, dù
3. Tích góp cho thật nhiều, mà
4. Trong tay có tiền tài, thì

1. đời ngập đầy gió bụi. Mang thân phận làm
2. giàu hoặc trong khó nghèo. Khi chuông sầu vọng
3. niềm cậy tin rất nghèo. Ôi con thật dại
4. dùng mà mua Nước Trời. Khi gian trần tàn

1. người, mỏng giòn vương nhiều lắm lỗi.
2. về, đời con già từ trần thế.
3. khờ, rồi đây không còn ai nhớ.
4. rồi, thì con bước vào trời mới.

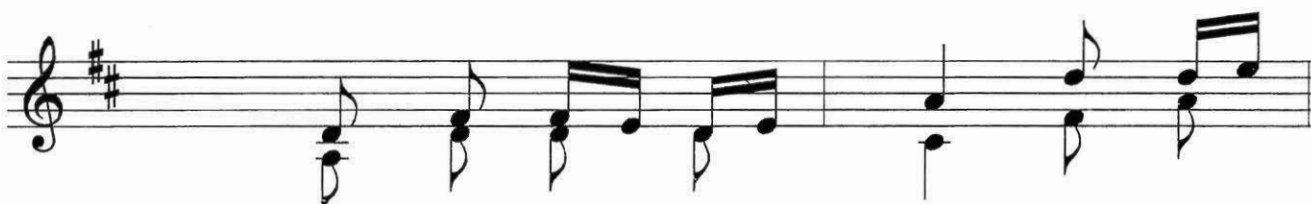
1. Giữa cuộc đời tăm tối, không có
2. Muốn hạnh ngộ cùng Chúa, sống tinh
3. Khi tiếc đời đã mãi, con đi
4. Nơi chẳng còn thay đổi, sẽ không

1. Ngài con biết nhờ ai? Chúa là nguồn an
2. thân nghèo khó từng giây. Muốn cuộc đời an
3. về, mà biết về đâu? Chúa ngàn đời yêu
4. còn nước mắt buồn rơi. Chúa thưởng người tôi

1. vui, xa Chúa là đời mất tương lai.
2. vui, hãy trông cậy vào Chúa an bài.
3. thương, xa Chúa là lạc mất quê hương.
4. trung, yêu thương ngàn đời mãi khôn cùng.

ĐK: Đời con luôn cần Chúa, như đất

khô cần nước nguồn. Để vắng Chúa trong

hồn, con như sông cạn nước trên ngàn.

Muốn cuộc đời bình an, thì hồn con luôn cần có

Chúa. Giữa biển đầy sóng gió, con xa

Ngài, đời biết đâu bến bờ?